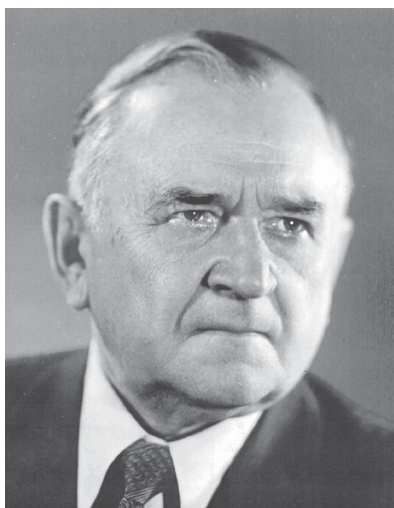

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,
присвячена 100-річчю з дня народження
С. І. КОРХОВА

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

(для студентів та молодих вчених)

19–20 квітня 2018 року

Тези доповідей

ОДЕСЬКИЙ
МЕДУНІВЕРСИТЕТ

0,18 и 0,19. Выявлена прямая зависимость между массой, объемом плацент и массой близнецов.

При клинически неосложненной беременности гемодинамические нарушения в ткани плацент этого вида строения умеренно выражены, носят острый характер и локализуются в краевой зоне. Острые расстройства маточно-плацентарного кровообращения с развитием одиночных ретроплацентарных гематом, множественных инфарктов, одиночных интраплацентарных тромбов, очаговых кровоизлияний в межворсинчатое пространство чаще возникают при доношенной беременности.

Морфологические особенности монохориальных моноамниотических плацент наиболее полно проявляются при изучении развития и распространения компенсаторно-приспособительных процессов. Если в плацентах при одноплодной беременности эти процессы в наибольшей степени выражены в центральной части, а периферическая малоактивна, то в ткани плацент при многоплодной беременности складывается иное соотношение. Во-первых, в случаях клинически неосложненной беременности степень выраженности компенсаторно-приспособительных процессов по всем морфофункциональным показателям значительно выше ($t > 2$), чем в ткани плацент при одноплодной беременности. Во-вторых, в плацентах этого вида строения активно включается в компенсаторно-приспособительный процесс краевая часть.

Инволютивно-дистрофические процессы в монохориальных моноамниотических плацентах при клинически неосложненной беременности в основном соответствуют ее сроку.

КРИСТАЛОГРАФІЯ СЛИНИ

Дудкіна О. О.

ДВНЗ «Вінницький національний медичний університет імені М. І. Пирогова», Вінниця, Україна

Вступ. Дані літератури свідчать про досить активну зацікавленість науковців у проведенні досліджень по вивченню мікрокристалізації слини. Головними перевагами кристалографій ротової порожнини є неінвазивність, простота виконання, доступність, інформативність, економічність, не обмежена можливість повторних аналізів (відсутність ризику негативного ефекту для пацієнта), можливість проведення масових досліджень, безпечність (ризик зараження медичного персоналу значно менший, ніж при роботі з кров'ю).

Мета роботи. Дослідити інформативність методу кристалографії слини.

Матеріали та методи. При аналізі даних літератури виявляється, що рівноцінно застосовуються два методи «кристалізації» слини. Перший — випаровування рідини з слини (крайова або клиноподібна дегідратація). Другий метод — кристалографічний метод дослідження (тезиграфія), заснований на дослідженні форм кристалів, що отримані за дії кристалоутворювальної речовини (звичай це хлорид міді). Ми використовували для

дослідження нестимульовану кристалографію, випаровуючи рідину з слини методом клиноподібної дегідратації.

Результати. У 1-й групі в центральній сольовій зоні препарату визначається єдина структура кристалів з дендритоподібними відростками, що мають тенденцію до злиття між собою. У периферичній зоні 15–20 рівномірних радіальних тріщин. Периферична зона широка та вільна від кристалів. Кристалізація починається у перехідній зоні.

У 2-й групі в центральній сольовій зоні препарату розрізнені поодинокі хрестоподібні кристали з меншою кількістю дендритних утворень. Периферична зона звужена, має як радіальні, так і різноспрямовані малі тріщини. Вже у білковій зоні починається процес кристалізації (розширена перехідна зона).

У 3-й групі в центральній сольовій зоні препарату велика кількість аморфних структур, поодинокі розрізнені відламки кристалів та дендритних утворень.

Периферична (білкова) зона вузька, у вигляді смужки з численними, хаотично розташованими тріщинами та кристалоподібними утвореннями.

Висновки. Кристалографічні методи можуть служити чутливим індикатором функціонального стану не тільки ротової порожнини, а й організму в цілому. Кристалографія ротової рідини може розглядатись як досить простий, економічний, неінвазивний та інформативний спосіб тестування стану організму в цілому і зубощелепної системи зокрема.

ДИНАМІКА ВМІСТУ КЕЛИХОПОДІБНИХ КЛІТИН СЕРЕД КЛІТИН СЛИЗОВОЇ ОБОЛОНКИ НОСОВОЇ ЧАСТИНИ ГЛОТКИ ЩУРІВ У ПОСТНАТАЛЬНОМУ ПЕРІОДІ ПІСЛЯ ВНУТРІШНЬОУТРОБНОЇ ДІЇ АНТИГЕНУ

Матвєйшина Т. М., Артюх О. В.

Запорізький державний медичний університет, Запоріжжя, Україна

У зв'язку з частими епідеміями грипу дослідження впливу внутрішньоутробного антигенного навантаження на зміни реактивності органів плода, а особливо носової частини глотки, є актуальним питанням.

Мета. Дослідити динаміку вмісту келихоподібних клітин серед клітин слизової оболонки носової частини глотки щурів після внутрішньоутробної дії антигену.

Матеріали та методи дослідження. Об'єкт дослідження — носова частина глотки 112 білих лабораторних щурів на 1-шу, 3-тю, 7-му, 14-ту, 21-шу, 45-ту, 90-ту добу постнатального періоду. Тварин поділили на три групи: I — інтактні; II — тварини, яким на 18-ту добу датованої вагітності внутрішньоплідно введено антиген (спліт-вакцина Ваксигрип для профілактики грипу інактивована рідка) за методом М. А. Волошина; контроль — тварини, яким на 18-ту добу датованої вагітності введено 0,9 % NaCl. Матеріал фіксували у

рідини Буена. Гістологічну обробку матеріалу проводили стандартним методом. Парафінові серійні зрізи завтовшки 5–6 мкм фарбували реактивом Шиффа з дофарбуванням ядер гематоксиліном Ерліха. На умовній одиниці площі 5000 мкм² при іммерсійному збільшенні мікроскопа підраховували вміст келихоподібних клітин серед клітин одношарового однорядного та одношарового багаторядного епітелію. Отримані результати обробляли методами варіаційної статистики з використанням програми STATISTICA 6.1 та вважали статистично вірогідними, якщо $p \leq 0,05$.

Встановлено, що динаміка вмісту келихоподібних клітин серед клітин одношарового однорядного та одношарового багаторядного епітелію носової частини глотки щурів має хвилеподібний характер у тварин всіх досліджуваних груп. У антигенпремійованих тварин вміст келихоподібних клітин статистично вірогідно підвищений серед клітин одношарового однорядного епітелію на 1-шу, 7-му, 21-шу добу, а серед клітин одношарового багаторядного епітелію — на 1-шу та 3-тю добу життя порівняно з контролем.

Висновки. В антигенпремійованих тварин спостерігається збільшення вмісту келихоподібних клітин серед клітин одношарового однорядного та багаторядного епітелію.

ФОРМУВАННЯ НЕАЛКОГОЛЬНОГО СТЕАТОГЕПАТИТУ ВНАСЛІДОК ТРИВАЛОГО НАДХОДЖЕННЯ ПАЛЬМОВОЇ ОЛІЇ В РАЦІОН ЩУРІВ

**Мазніченко Є. О., Касаткін А. А.,
Хуссейн А., Яковлев К. О.**

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Пальмова олія (ПО) включає небезпечні для організму насичені (пальмітинова) та корисні ненасичені жирні кислоти (олеїнова, лінолева), щоденне споживання яких призводить до стійкого підвищення рівня холестерину в крові. Згідно з даними літератури, тривала циркуляція холестерину підвищує ризик розвитку неалкогольного стеатогепатиту печінки (НАСГ).

Метою дослідження було вивчити вплив ПО на формування НАСГ у щурів в експерименті.

Матеріали та методи. Дослідження проводили на 40 статевозрілих самцях-щурах лінії Вістар, віком 3–4 міс., масою 110–150 г. Тварин було розподілено на дві групи: I — основна (30 осіб); II — інтактна (10 осіб). Для моделювання патології у щоденний раціон щурів додавали ПО, яка становила 15 % від загального об'єму їжі, шляхом перорального введення протягом 120 діб. Тварин виводили з експерименту на 90-ту і 120-ту добу від початку експерименту. Було проведено патоморфологічне дослідження тканини печінки із фарбуванням гематоксилін-еозином та Судан III за стандартною методикою, обчислення індексу маси печінки (ІМП) та біохімічні дослідження крові (АЛаТ, АСаТ).

Результати. При дослідженні тканини печінки тварин I групи, порівняно з інтактною, було виявлено, що ІМП збільшився з $0,36 \pm 0,02$ до $0,51 \pm 0,03$ та з $0,24 \pm 0,01$ до $0,26 \pm 0,01$ ($p < 0,05$) відповідно. При патоморфологічному дослідженні тканини печінки спостерігалася балонна дистрофія гепатоцитів з явищами некрозу та виражена жирова дистрофія. Активність ферментів цитолізу підвищувалась у тварин експериментальної групи порівняно до інтактної, зокрема, АЛаТ з $(1,32 \pm 0,07)$ до $(5,06 \pm 0,25)$ ммоль/л-ч ($p < 0,05$); АСаТ з $(3,04 \pm 0,15)$ до $(5,21 \pm 0,26)$ ммоль/л-ч ($p < 0,05$).

Висновки. Таким чином, додавання 15 % ПО до стандартної дієти протягом 120 діб призводить до формування зміни морфофункціонального стану тканини печінки, що є характерним для НАСГ.

ВАРІАБЕЛЬНІСТЬ БУДОВИ СОННИХ АРТЕРІЙ У ПАЦІЄНТІВ З ХРОНІЧНИМ ПОРУШЕННЯМ МОЗКОВОГО КРОВООБІГУ

Колесніченко О. А., Хрущ М. О.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Дослідження розгалуження артерій, що живлять головний мозок, пояснюється значною варіабельністю. Водочас 2/3 ішемічних інсультів пов'язані з ураженням екстракраніального відділу цих артерій. Проте не всі фахівці приділяють належну увагу ролі аномалій і деформацій сонних артерій у виникненні судинної патології.

Сучасні технології забезпечують можливість прижиттєвого вивчення структур людського тіла та дозволяють візуалізувати магістральні артерії голови (МАГ).

Мета роботи. Дослідити варіабельність будови та деформації МАГ за допомогою неінвазивних методів обстеження сонних артерій.

За літературними даними (А. В. Горбунов, С. Д. Антонюк, 2006), при обстеженні у 496 хворих МАГ за допомогою магнітно-резонансної томографії та комп'ютерної томографії у 3,4 % пацієнтів з хронічним порушенням мозкового кровообігу (ХПМК) встановлено кілька варіантів формування артерій: С- або S-подібна загальна сонна артерія; аплазія однієї або двох задніх сполучних артерій; гіпо- або аплазія однієї або двох задніх мозкових артерій; гіпо- або аплазія передньої сполучної артерії. У 1,6 % хворих поєднувалися два, а у 2,4 % — три варіанти розвитку судин вилізового кола. У 1,2 % пацієнтів з ХПМК виявлена передня трифуркація внутрішньої сонної артерії, у 2,2 % — задня трифуркація. У 4 пацієнтів з ХПМК реєстрували стеноз однієї з внутрішніх сонних артерій, у 1,2 % — стеноз задньої мозкової артерії.

Таким чином, вивчення анатомічних особливостей МАГ дає змогу запровадити профілактичні дії для запобігання розвитку порушень мозкового кровообігу, забезпечити повноцінне та більш тривале життя пацієнтів з даною патологією.